

45 שנים למלחמה האיומה ההיא והקונספציה שוב מکتובה את מהלך הדברים

מאת: אלי בר און, 16.9.2018

הקונספציה בימים ההם הייתה מורכבת משני עקרונות מרכזיים.

1. אין סכנת מלחמה קרובה כי המצרים לא השלימו את התחמשותם ובייחוד בתחום האוויר.

התחמשות שתאפשר למצרים לנטרל את יתרונו המוחץ של חיל האוויר שלנו באמצעות יכולת של פגיעה משמעותית בעומק ישראל (מפציצים וטילי קרקע).

2. סוריה (החלשה יותר) לא תפתח במלחמה ללא השתתפות מלאה של מצריים.

הקונספציה הזו קרסה כי המצרים (בסיוע והכוונה רוסית) וגם הסורים בחרו בכיוון אחר כדי להשיג את נטרול עוצמתם של כוחות האוויר והשריון שלנו:

הקמת מערך גדול צפוף ומאומן של טילים נגד מטוסים וטילים נגד טנקים.

הרמטכ"ל והצמרת הביטחונית שלנו התרשלו בהבנת הנושא הזה והתוצאות מחיר דמים כבד בחזיתות המצרית וגם הסורית.

המצב הנוכחי שלנו אל מול חזית הצפון שונה אך מזכיר מאוד את המצב ערב מלחמת יום הכיפורים 1973, גם כאן אני מזהה שני עקרונות מרכזיים שמהווים את הקונספציה השנייה:

1. החיזבאללה לא יפתח או ייגרר למלחמה:

1.1 כי החיזבאללה איבד רבים מלוחמיו במלחמה שמסתיימת בימים אלה בסוריה והוא זקוק לזמן כדי להתאושש.

1.2 כי אוכלוסיית לבנון מתנגדת וחוששת מהנזק שיגרם להם במלחמה.

2. מערכות ההגנה האקטיביות שלנו יוכלו להגן בצורה סבירה על האוכלוסייה ועל המתקנים האסטרטגיים עד להשגת הכרעת צבאית של החיזבאללה ושות' או להשגת הפסקת אש.

שני העקרונות הנ"ל מוטעים והם לא יותר מאשר משאלת לב, ללא כל אחיזה במציאות.

1. פקודה של אדם אחד, מנהיג החיזבאללה הוא חסן נסאראללה, ותפרוץ מייד מלחמה בצפון, בה צפויים להיפגע קשות אלפי אזרחים וחיילים, מאות אלפים יפוגו מביתם ויגרם לנו נזק אדיר.

2. אין בעולם מערכות הגנה שמבוססות על טילי יירוט בלבד שיוכלו לבלום ולו במעט מתקפה מתמשכת של עשרות אלפי פצמ"רים, רקטות קלות וכבדות וטילים מדויקים.

הפתרון

האפשרות היחידה לנטרל את העוצמה האדירה (רקטות, טילים ועוד) שצברו איראן והחיזבאללה היא באמצעות שימוש במיירטי לייזר רב עוצמה.

היכולת לנטרל מתקפה של עשרות אלפי פגזים, רקטות וטילים עשויה למנוע את המלחמה ואם זו תפרוץ בכל זאת, המחיר שנשלם, כאשר העורף יהיה מוגן, יהיה נמוך יחסית.